

سوره 38: ص

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خواوی بهخشندهی میهره بان

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ (1)

(ص) یهکیکه لهو پیتانهی کهز ووتر باس کراون، سویند بهقورنانی
خاوهن ریزو قهدر.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ (2)

کهچی ئەوانه‌ی بی باوهرن (بروا بهم قورنانه‌پیرۆز هانه‌ینن، ئەوه له‌بهر
ئەوه‌نیه‌که‌که‌م و کوری و ناتەواویه‌ک لهم قورنانه‌دا هه‌بیّت) به‌لکو له‌بهر
ئەوه‌یه‌که‌خۆیان به‌زل ده‌زانن و بریاریان داوه‌لوت به‌رز بن له‌ئاستیداو
دژایه‌تی بکه‌ن.

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَكَلَّتِ حِينٍ مَنَاصٍ (3)

چه‌نده‌ها گهل و نه‌وه‌مان پیش ئەمان له‌ناو بردووه (له‌کاتی ده‌ست پی
کردنی سزای ئیمه‌دا) هاواریان ده‌کرد (شیوه‌ن و زاریان بوو) به‌لام
تازه‌کار له‌کار تراز اووه و وه‌ختی رزگار بوون به‌سه‌ر چوو.

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سٰحِرٌ كٰذٰبٌ (4)

(زۆربه‌ی خه‌لکی) سه‌ر سام بوون له‌وه‌ی که‌بی‌دار که‌ر هوه‌یه‌ک له‌خۆیان
هاتوو هه‌بۆیان، کافرو بی پرواکان وتیان: ئانه‌مه‌جادوگه‌ریکی زۆر
دروونه.

أَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ اِلٰهًا وَاٰحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ (5)

(هه‌روه‌ها ده‌یانوت: ئایا پیتان سه‌یر نیه) هه‌موو خواکانی کردوو هه‌یه‌ک
خوا، به‌راستی ئەمه‌شتیکی زۆر سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه!!

وَأَنْطَلِقَ الْمَلَأَ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ (6)

دهسه لاتدارو گهورهکانیان روشتن (بۆلای یهکتر) داوای پابهندی و خوگریان دهکرد لهپیناو بتهکانیادا، (وهدهر باره ی بانگهوازی یهکتاناسی دهیانوت) بهراستی ئەمهشتیکی تیايه...!!

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا خِثْلَقٌ (7)

ئیمهئهم دهنگ و باسهمان لهدوا ئاییندا (کهئاینیی مهسیحیهو سی خوا دهپهرستن) نهبیستوو ئەمهههر تهنه شتیکی دهستههلبهست و دروستکراوه!!

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ (8)

(ههروهها دهیانوت): ئایا (رهوایه) لهنیوان ئیمهماناندا قورئان بو (محمد صلی الله علیه وسلم) دابهزیت؟! (خوا دهفهر مویت): نهخیر، ئەوانهههر لهگومانان بهرانبه قورئانهکهی من خو ئەگهر سزاو ئازاری منیان بچهشتایه(ئوسا باوهریان پیی دهبوو)!!

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ (9)

مهگهر ئەمانهگهنجینهی رحمهت و بهخشندهیی پهروهردگاری تویان بهدهستهکهزاتیکی بالادهست و بهخشندهیه(تا دیاری کردنی پیغهمبهریش بهویستی ئەوان بییت)؟!

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ (10)

مهگهر ئەمانهخواهونی ئاسمانهکان و زهوی و نیوانیانن (تا خیروبیر بهخشینهوهش بهئارهزوی ئەوان بییت؟ ئەگهر وایه) با بههوکاریک بهرزبنهوه(بو ئاسمان و دهست بخهنهکاروباری خوا...!!)

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ (11)

سهر بازانیکی (زور) و لهوی لهدهستهو گرو جور بهجورهکان
همیشه شکست خوردهن، (ههر تیکدهشکین).

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ (12)

پیش نهمان قهومی نوح و عاد، (قهومی هود) وهفیر عهونی خاوهن
میخهکان، (مههست نههرامهکانه)

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ (13)

(ههروهها) (تمود)، (قهومی صالح) و قهومی (لوط) و خاوهن باخهچرو
پرهکان، ناهو دهستهو گرویانه(ههر ههموویان دزایهتی ناین و
بهرنامهی خویان کرد، خوی گهورهش دوی ماوهیهکی دیاریکراو
ههموویانی ریشهکهن کرد).

إِنْ كُنَّا إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ (14)

ههریهک لهوانههموو پیغهمبهرانیان بهدرو خستهوه(وهبهو کارهیان)
خویان شایستهی تولهی نیمهکرد.

وَمَا يَنْظُرُ هَوَّلَاءِ إِلَّا صِيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقِ (15)

مهگهر نهوانهچاوهروانی یهک دهنگی سامناکی گهورههکهن، کهکو توپیر
روو دههات و دووبارهبوونهوهی نیه.

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ (16)

(خهلکی نهفام) دهلین: پهروهردگارا ههرچیت بو بریار داوین پیش
روژی لیپرسینهوهبوومان پیش بینه.

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ (17)

(نهی پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم) تو خوگر بهلهبهرانبهر ههموو (نهو
گوفتار هنادروست و ههلانوهه) کهدهیلین، یادی بهندهمان داود

بکه که تو انایی و دهسه لاتمان پیبه خشیبوو، به راستی نهو همیشهدلی لای
نیمه بوو، به تنگ ره زامندی نیمه و بوو.

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ (18)

نیمهش که ژو کیوه کانمان کرد بوو هیارو یاوهری، نهوانیش یادو
تهسیحاتی خویان دهکردو پیکه و دهیان و تهوهو دهمهو نیواران و
به ره بیانهکاندا.

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ (19)

بالنده کانیشمان به دهو ریدا کوکر دهوهو (هموویان پیکه و تهسیحاتیان
دهکرد)، هموویان گوپرایهل و فهرمانبهر داری نهو بوون.

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَنْيَنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ (20)

نیمه دهسه لاتی به هیژو پر تواناییمان له حکومته کهیدا بهرپا کرد،
ههروه ها حکمهت و داناییشمان هاوری له گهل قسهو فرمانی به جیدا پی
به خشی.

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ (21)

نایا (نهی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم) ههوالی نهوانهت
پینه گهیشتهوه که کیشهیه کیان هه بوو، به دیوارا سه رکهوتن و خویان
گهیانده (میحراب) و په رستگاکه؟!.

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى
بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ (22)

کوتوپر خویان کرد به ژو وورد او چوونه لای داود، نهویش لیان ترسا،
وتیان: مه ترسه، ههردوو کمان نا کوکیه کمان ههیهو لایه کمان ستهمی
له لایه کمان کردوه، داواکارین که دادپهروه ری له نیوانماندا بریار
بدهیت، وه لایه نی هیچ که سیکمان نه گریت، رینمونیشمان بکه بو ریگهی
راست و دروست.

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (23)

یهکیکیان هاتهگفت و وتی: ئەم برایەم نەو هەدو نو کاوری میچکە ی هەیه بەلام من تەنها یەک کاورە میچکەم هەیه، کەچی پیم دەلێت: ئەو کاورە شەم بەدەر ی، بەقسە ی زلیش قەناعەتی پی کردووم.

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغِيَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ (24)

(داود) وتی: بیگومان (ئەو برایەت) ستەمت لی دەکات بەو ی کە دەیهوی تاکە کاورە میچکە کە ی تو بخاتە سەر کاورەکانی خوی، جا بەراستی زۆر بە ی ئەوانە ی کە شەریک و هاوبەشەن ستەم لە یه کتری دەکن، جگە لەوانە ی کە ئیمان و باوەریان هەیهو کارو کردەو ی چاک ئەنجام دەدەن، ئەوانیش زۆر کەمن، (ئینجا دیار نەمان) ئەوسا ئیتر داود دانیابوو کە ئیمەتاقیمان کردۆتەو، (لەبەر دوو هوی سەرکی: یه کەم: فیربی کە بەپەلهو کەم دەر نەکات... دوو هەم: هەموو کاتی لەپەرستگادا نەباتە سەر، چونکە ئەو خەلکە گیروگرفتیان هەیهو، چارەسەری گیروگرفتیان جۆرە چاکەو خواپەرستیه کە) ئیتر داوای لیخو شبوونی لەپەر وەر دگاری کرد، وەبە کورنوش و سوژ دەدا چوو، داوای لیپوردنی کرد...

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ (25)

ئیمەش لەو هەلهیه ی خوش بووین، بیگومان ئەو لەنزیکان و خوشەو یستانی ئیمەیهو خوشترین جیگەو ریگەمان بو ئامادە کردووه.

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ (26)

ئەى داود: ئىمهتۆمان كردۆتهجىنشىن لەزەويدا، فەرمانرەوايى لەنيوان خەلكدا لەسەر بنچينهى حەق و راستى ئەنجام بەدە، هەرگىز شويني ئارەزوو مەكەوه، تا نەبىتەهۆى گومرا كردن و لادانت لەرپىيازى خوا، چونكەئەوانەى لەرپىيازى خوا لادەدن سزاي بەئيش و پر ئازار بۆيان ئامادەيه، بەهۆى فەرماوشكردنى رۆژى لىپرسينهوه.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ (27)

ئىمهئاسمان و زەوى و دروستكارانى نيوانيانمان بى هودەو هەرهمەكى دروست نەكردوو، ئەوهگومانى ئەوانەيهكەكافرو بى پروان، هاوارو ئاهونالەبو ئەوانەى كەكافرو بى پروان لەئاگرى دۆزمخدا.

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ (28)

ئايا رەوايهكەحسابى ئەوانەى كەئيمان و باوەريان هيناوهو كارو كردهوى چاكەئەنجام دەدن، وهك تاوانبارو تاوانكاران بىت؟!

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ (29)

(لەر استيدا) ئەم قورئانەى كەرەوانەمان كردوو هبوت (ئەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم)، زۆر بەفەر و موبارەكه، دەبا ئايەتەكانى لىكبدهنەوهو بىرى لى بکەنەوه، دەبا خاوهن بىرو هۆشهكان ياداوهرى وەرگرن و تىفكرن.

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ (30)

ئىمهسولهيمانمان بەخشى بەداود، ئەوئيش بەندهيهكى چاك و پاك و خواپەرست بوو، هەميشەبەسۆز مەداواى لىخۆشبوونى (لەخوا) دەكرد.

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ (31)

دهمهو ئیوار هیهک ئەو ئەسپهچاکانهی (کهئامادهکرابوون بۆ غهزا) هینایان و نمایشیان دا.

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ (32)

سولهیمان وتی: من هه‌میشه‌هه‌ز له‌م جو‌ره‌کارانه‌ده‌که‌م و گ‌رن‌گی به‌م ئەسپانه‌به‌خ‌یر ده‌زانم، (له‌گ‌ه‌ل ئەوه‌ش‌دا ناب‌یت ب‌ینه‌ه‌وی ئەوه‌ی) که‌له‌یادی په‌روه‌ر د‌گ‌ارم غا‌ف‌لم ب‌که‌ن و یادی فه‌رام‌ۆش ب‌که‌م، (ئەسپه‌کان) غاریان کرد تا له‌چاو وون بوون.

رُدُّوَهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ (33)

(له‌وه‌ودوا سولهیمان فه‌رمانی دا) که‌به‌یان‌گ‌یر یته‌وه‌ (وه‌که‌گ‌ه‌ر انه‌وه‌بو‌لای) ده‌ستی ده‌ه‌ینا به‌ران و ملیانا (وه‌به‌و شی‌وه‌یه‌خ‌ۆش‌ه‌ویستی خ‌وی ده‌رده‌ب‌ری بو‌یان، چون‌که‌ئه‌وانه‌ه‌ۆکار ی‌کن بۆ غه‌زا و گ‌ه‌یان‌د‌نی ئایینی خوا).

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ (34)

ئیمه‌سوله‌یمانمان تا‌قی کرده‌وه‌ لاشه‌یه‌کی (ناته‌واومان) فری دایه‌سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تیبه‌که‌ی، ئینجا ئەویش دا‌وای لی‌خ‌ۆش‌بوونی کردو په‌نای بۆ ئیمه‌ه‌ینا.. (چون‌که‌به‌بی پشت به‌ستن به‌خوا به‌ئوم‌یدی چه‌ند کور ی‌ک بو).

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (35)

بو‌یه‌وتی: په‌روه‌ر د‌گ‌ارا لیم خ‌ۆش ببه‌، وه‌ده‌سه‌لات و تواناییه‌کم پی ببه‌خ‌شه‌که‌به‌که‌سی نه‌به‌خ‌شیت له‌د‌وای خ‌ۆم، چون‌که‌به‌ر استیی تو به‌خ‌شینه‌ری (هه‌موو نازو نيعمه‌تی‌کیت).

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ (36)

(ئیمه‌ن‌ز‌مان گ‌یرا کردو) جو‌وله‌و حه‌ره‌که‌تی بامان بۆ رام هینا، که‌به‌فه‌رمانی ئەو هات‌و‌چ‌ۆ ب‌کات، بۆ هه‌ر کوی که‌به‌یه‌و‌یت.

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ (37)

ههروهها شهیتان و پهرییهکانیشمان (کردهخز مهتگوزاری) لهههموو
جورهبیناسازیک و مهلهوانیکی ژیر دهریا.

وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (38)

ههنديکی تریش بهکووت و زنجیر بهستر ابوننهوه(تا نهتوانن خراپکاری
نهجام بدن).

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (39)

نهمهبخششی نیهمیه(بو تو نهی سولهیمان) توش دهبهخشیت، یان
نابهخشیت لپیرسینهوهت نیهو خوت سهر بهستی و (ستهه ناکهیت).

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ (40)

بیگومان (سولهیمان) لای نیهمهبریزه، وهجیگهو ریگهی خوشمان بو
نامادهکردوه(لهبههشتدا).

وَأذْكَرُ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ (41)

(نهی پیغهمبر صلی الله علیه وسلم) سهرگوزهشتهی بهندهی
نیهمه(ئیوب) یان بو باس بکه، کاتی کهبانگی لهپهروهردگاری کردو
وتی: شهیتان توشی نهخوشی و نازاری کردووم..

ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ (42)

(نیهمش دو عاو نزامان گیرا کردو وتمان:) ههسته، بهپیی خوت یراکه،
نهوهئاویکی ساردهبو خوشتن و خواردنهوه.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ (43)

(پاشان) ههموو کەس و کاریمان پێبەخشی و ئەوەندە تریش، (ئەو) رحمت و میهربانی تایبەتی بوو لەلایەن ئیمەو، یاداوهریشهبو ههموو خاوهن بیرو هۆشهکان.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (44)

(ئەبو سەلامی خوای لیبیت جاریک لەخیزانەکە دەلی ئیسا، سویندی خوار د کەئەگەر چاک بوو و چەند داریکی لیبیات، خوای میهربانیش وەرزییک بوو ئەو ئافرەتەو فادارە فەرمانی پێ دا کە: چەپکی لاسکی ناسک بگری بە دەستەو (بەقەدەر ئەو ژمارەیهی کە پریاری دا بوو، وەبیمالی بە هاوسەرە کەیدا، وە فەر مووی) سویندە کەشت موشکینە، ئیمە بینیمان زۆر خوگرو ئارامگر بوو، بەندەیهکی چاک و پریک و پریک بوو، بە راستی ئەو تەوبەکارەو هەمیشە دەلی لای (پەر وەر دگەرە).

وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ (45)

(ئەو پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم) باس و یادی بەندە (بەر یزەکانمان) ئیبراھیم و ئیساھاق و یەعقوب بکە، هەموویان دەستیکی بالایان هەبوو لەگەیانندی ئایینی خوادا، دەستیکی بالایان هەبوو لەچاکەو چاکە کاریدا، هەر وەها بەرچاو روونی و شارەزایی تەواویان هەبوو لە هەموو روویە کەو.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ (46)

ئیمە بە تایبەتی هەلمانیژاردن کە یاداوهری روژی رەستاخیز بکەن و هەمیشە قیامەتیان لە یاد بێت و یادی خەلکیشی بیننەو.

وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ (47)

بە راستی ئەوانە لای ئیمە لەو کەسانەن کە هەلمانیژاردوون و پەسەندمان کردوون.

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَأْبٍ (55)

ئەمەى باسكرا (بۆ ئيماندارانە) بەلام بۆ ستەمكارو ياخييووھكان ناخۆشترين جيگھو ريگھنامادەيە.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسَوْنَ الْمِهَادُ (56)

دۆزەخ، دەگەپەنرینەناوی كەشویئەكى زۆر ناسازو سەخت و ناسۆرە.

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ (57)

دەبا ھەر بچيژن و بخۆن لەناو خۆراكى زۆر گھرم و كيم و زوخاوى داچۆراو.

وَأَخْرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ (58)

شتى تریش لەو بابەتەنەھەمەجۆر دەر خوار دیان دەدریت.

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ (59)

(كاتى كەستەمكاران بەرەو دۆزەخ راپيچ دەكرين ھەندى فریشتەپييان دەلین:) ئەو تاقمیکەلەگەل ئیوھدا پالەپەستویانە، (ئەوانیش دەلین) دەك بەخیر نەيەن، ئەوانیش دەبى بگەپەنرینەدۆزەخ و بچنەناو ئاگرەوہ.

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْثَلُكُمْ وَأَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَنْسَوْنَ الْقَرَارُ (60)

(لەوھلامیاندا) دەلین: ئیوہبەخیر نەيەنەوہ، ئیوہئەم شوینەتان بۆ ئیمەمسۆگەر کرد، ئای كەجیگەپەكى ناسازو ناخۆشە.

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ (61)

(دوايى بەدەم ئاھو نالەوہ) دەلین: پەر وەردگارا ئەوہى بوو بەھۆى ئەوہى كەئەم شوینەبەنسبى ئیمەببیت، سزای چەند بەرابەرى لەناو دۆزەخدا بۆ پيش بینه.

وَقَالُوا مَا لَنَا لَأ نَرَى رَجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ (62)

ههروها دهلین: نهوهکوا بوچی نیمهکسانیک نابینین کهکاتی خوی بهخراب و (دواکهوتوو کونهپهرست دهماندانهقهلم).

أَتَّخَذْنَا هُمْ سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ (63)

(کاتی خوی) گالتهمان پی دهکردن، توانجمان تی دهگرتن، (کهچی نهمرۆ یا لیرهنین) یان بهرچاومان لیل و تاریکهو نایان بینین!!

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ (64)

بهراستی بهسهرهات و کیشمهکیش و دهمهدهمی دوزهخیهکان حهقیقهت و راستهقینهیهو (بویان پیش دیت).

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّي إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (65)

(بینجا نهی پیغهمبهه صلی الله علیه وسلم) پییان بللی بهراستی من تنها بیدار کههوهوم، جگهلهخوای تاک و تنهاو بهدهسهلات و خهشمگیر (لهتاوانباران) هیچ خوایهکی تر نیه.

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ (66)

(نهو خوایه) پهروهردگاری ئاسمانهکان و زهوی و ههموو دروستکراوانی نیوانیانه، زور بالادهستهو ههروهها لیخوشبووهو چاوپوشی دهکات (لهههلهو گوناھی نیمانداران).

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ (67)

پییان بللی: نهه ههوال و دهنگ و باسه(دهر بارهی قیامهت و بهههشت و دوزهخ..هتد) ههوال و دهنگو باسیکی زور گهوره و گرنگن.

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ (68)

(بهلام) نیوهپشتی تیدهکهن و گوئی بو ناگرن.

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ (69)

خو من (مههست پیغه مبهه) هیچ ناگاداری نهونه بووم کهچی
گوزهر او له شوینه بلنده کان و له ناو فریشتهکاندا.

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (70)

بهلکو تنها نهوهیه کهوه چی و نیگام پی دهگات کهمن تنها
بیدار کهر هوهیه کی ناشکرام.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ (71)

(بیریان بخهروه) کهکاتی خو پیروهر دگارت به فریشتهکانی وت:
کهمن دهمویت بهشهریک، لهگل و خاک دروست بکهم.

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (72)

جا کاتی کهدروستم کردو لهروچی کهمن خاوهنی نهوم، فووم پیا کردو
گیان و ژیانم پیبهخشی نیوهی (فریشته) ههمووتان سوژدهی (ریزو
تهقدیری بهفهرمانی من) بو بهرن.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (73)

(مههوو فریشتهکان فهرمانی خویان بهجی هیناو) سوژدهیان برد.

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (74)

جگله شهیتان نه بیت کهلهو کاتهدا له ناو فریشتهکاندا بوو فووی
کردهخوی و خوی بهگهوره زانی و خوی خسته ریزی کافرانهوه.

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِيَّ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
الْعَالِينَ (75)

خوا فهرمووی: نهی نیبلیس نهوهچی نهیهیشت و نایه لیت سوژده بهریت
بو نهو کهسهی که بهدو دهستهی به توانای خووم دروستم کردووه؟! نایا

خۆتت بهگهوره زانی یا هر لهزوه و هخۆت بهشت دهزانی و خۆت لا بهرزو گهورهیه.

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ (76)

(شهیتان) وتی: من لهو چاکترو بهنرخترو پیروزترم، (چونکهتو) منت لهناگر دروست کردوو، نهوت لهقور بهدی هیناوه.

قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاحِمٌ (77)

(خوا) فهرمووی: (مادام وایه) ده چۆ لهبههشت و بهجیی بیله چونکهتو ئیتر رهجمکراو و دوورخراوهیت (لهرحمهتی من).

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (78)

بهراستی لهعنت و نهفرینی منت لهسه ره تا روژی قیامت (چونکهتو) فهرمانی منت جیبهجی نهکرد.

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (79)

(شهیتان) وتی: پهروه دگارا دهی کهواته مۆلهتم بدهتا نهو روژهی که (نهوهکانی ئادهم) زیندوو دهکرینهوه.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (80)

خوا فهرمووی: (باشه) تو لهمۆلهت دراوانیت.

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (81)

تا روژوو کاتی دیاری کراو.

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (82)

(ئینجا شهیتان) وتی: سویند بهدهسه لاتی بی سنوورت شهرت بی هرهموویان گومراو سهرگهردان بکهه.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ (83)

جگه له بهنده و عبه دلسوز هکانت که خوت هه لتبزار دوون (دهسه لاتی
ئهوانم نیه).

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ (84)

(پهرو هر دگار) فهرمووی: سویندم به حهقیقهت و راستی ، حهق و
راستیش دهلیم:

لَأْمَلَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ (85)

شهرت بی دوزه خ پر بکهم لهتوو لههه موو ئهوانه ی که شوینی تو
دهکون.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ (86)

(تو ئه ی پیغه مبه ر بهو خه لکه) بلئی: من هیچ پاداشت و خه لاتیکم
له ئیوه ناویت، من لهو که سانهش نیم کهشت هه لبه ستم و له خومه وهشت
دروست بکهم.

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (87)

ئه م قور ئانهته نها ئه وهیه که: یادخه ره وهیه بو (هه موو خه لکی) جیهان،
(لهه موو کات و شوینی کدا).

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ (88)

له داهاتوو یه کی نزیکدا، هه ر له دنیا دا هه والی راستی و دروستی ئه م
ئایینه ده زانن، له قیامه تیشدا هه موو شتیک به ته وای ئاشکر او روون
ده بیت.

